

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 34.

Indult Bétsből, Kedden, Octóber' 27-dikén, 1829.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Nagy Mélt. Gróf Lützow Urat, a' Római Udvarnál lévő Ts. K. Nagy Követjét, a' Sz. István Magyar Király Rendének Nagy Keresztjével kegyelmesen megtisztelni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Nagy Mélt. Alagovics Sándor Ts. K. valóságos Belső Titkos Tanácsos Ur Ö Excellentiáját a' Nagy Méltos. Horvát Országai Bánság Kir. Helytartóját 'sa't. Zágrábi Megyés Püspökké, nem különben:

Fő Tisztelendő Berghofer Mihány Apát Urat a' Györi Fő Tiszt. Káptalannak Nagy Prépostját Választott Püspökké kegyelmesen kinevezni. Ezenkívül

Ö Ts. K. Felsége kegyelmes végzése által a' Fő Tiszt. Káptalanban a' következő Rang és Hivatalbeli előléptetések és új kineveztetések is történtek; úgy mint:

Fő Tiszt. Károly János Ur a' Fő Tiszt. Kassai Káptalanban Tarczaí Fő Esperestté;

Fő Tiszt. Girk György Ur a' Kalotsai Megyében Tisza Mellyéki Fő Esperesté; és Fő Tiszt. Rein Jákób Ur Kalotsai Kánonokká: és ugyan ott Betsületbeli Kánonokká, Fő Tiszt. Korsós Ignáts; Göbel Ferentz, Vass Ferentz és Nehiba János Urak neveztetek.

A' Szombathelyi Fő Tiszt. Káptalanban, Fő Tiszt. Dese Pál Ur, Lector Kánonokká, Fő Tiszt. Kozmor Fe-

rentz Ur Custos Kánonokká, és Fő Tiszt. Steiner Ferentz Ur Papóczi Priorrá neveztetek.

Fő Tiszt. Thesarovich Gábor Ur N. Várad Kánonok, a' Várad Olaszi Apácza Intézet Kurátorává tétetett.

Fő Tiszt. Kováts Tamás Ur Szent Mártoni Fő Apát Úrrá;

Fő Tiszt. Leitgeb Ignáts Ur Sopronyi Kánonokká;

A' Szathmári Fő Tiszt. Káptalanban pedig:

Mgs és Fő Tiszt. Gróf Valdstein Ignáts Ur Nagy Prepostta, Fő Tiszt. Dubinszky Mihály Ur Lector Kánonokká; Fő Tiszt. Sixt Jó'sef Ur Cantor Kánonokká; Fő Tiszt. Köckh Jó'sef Ur Custos Kánonokká; Fő Tiszt. Schlachta Márton Ur Fő Esperestté, és Fő Tiszt. Kramer Mihály Ur Kánonokká;

A' Rosnyai Fő Tiszt. Káptalanban, végre:

Fő Tiszt. Tindera Jó'sef; Gáal Ferentz, és Trittner Ferentz Urak Betsületbeli Kánonokokká kegyelmesen kineveztetek

Az Austriai Beobachterben, Bétsi Tzikkely alatt Oct. 22-dikéről ezeket olvassuk: „A' Békesség Orosz Ország és a' Porta között helyre állott és mindkét részről megerősítetett. A' napkeleti háborúnak vége nevezetes időszakaszt fog az Idő-Historiájában tenni.“

Az Orosz-Török háborúnak elvégződése olyan érzéseket gerjesztett a' közönséges vélekedéseken uralkodni kívánó különböző Felekben, mellyek ezeknek Charactereket nemcsak kijelelik, hanem további törekedéseiket is legvilágosabban kimutatják. Azok, a' kik a' köz tsendességnek fenntartását, a' Státusok között az egyességet, a' köz boldogságnak rendes folyamatját; a' békeséges foglalatosságoknak és mesterségeknek háborgatás nélkül való előmenetelét szíveken viselik és tisztelik, — a' Kormányzások, mellyek szent kötelességeiket és valódi javokat szemek előtt tartják, a' felvilágosodott köztársaságok polgárjainak nagyobb része, a' Népeknek többsége, melly csak a' rendtartásból és az igazság kiszolgáltatásból él, — mind ezek velünk együtt örvendező érzéssel vették a' békeség helyre állásának bizonyos hírét. — Egészen más érzést gerjesztett ellenben azokban, a' kik a' közönséges tsendességben kitsapongó reménységeiket elakadni látják, polgártársaik meglepedésektől azért tartanak, ne hogy az ő erőltetett panaszkodásaikat bírálják, a' Hatalmasságok között tartó viadalokban pedig kedvező alkalmatosságot látnak arra, hogy nagyravágyó kívánságaikat és fennhéjázó planumaikat elérjék.

Ezen Felekezethez részesei, — kiknek fő lakhelye Frantzia Ország, de a' kikkel egyenlő gondolkodásúak egész Európában találtak, — olly világosan kimutatták a' mai időben, hogy mitsoda principiumokból indultak ki, és hova tzelozzanak; hogy valóban nem bannik velek igazságtalanul, a' ki őket a' békeség nyilvánvaló ellenségeinek állítja. Ezek mindent elkövettek, hogy színmutató okoskodásaik, hathatós beszédek fogásai, és a' legnemesebb valamint legvétségesebb indulatok használása által,

a' Napkelet szövényes ügyét tovább kiterjeszszék, és az Orosz Tsászárnak kimondott érzéseivel éppen ellenkezőleg, ezen háború kimeneléhez végetlen sorú új felforgatásokat és új háborúkat kaptsoljanak. Ezek nevezetes vakmerőséggel, — majd az alatt a' szín alatt, hogy a' jus és igazság rovására, 's egész Népek és Országok vesztére is kell a' világ polgárosodását előmozdítani, — majd mint tettetés nélkül való magasztalói a' hódoltató Systemának, „a' Nemzeti betség és természeti határ“ tsábító formuláival felfegyverkezve, olyan projectumokat koholtak, mellyeknek tzelja nem egyéb vala, mint minden fennálló Szerződéseknak lerontása, és Európa felének a' másik fele ellen való felköltése. Szószóllóik és Iróik nem fáradának belé, gonosz találmányaik 's ellenséges lealacsonyításai által, a' gyanús-kodásnak, irigy vetekedésnek és meghasonlásnak magvait a' Hatalomviselők között elhinteni, 's ha mesterségek és erejek annyira kiterjedne, mint akaradjok, a' lángot, melly kívánságok ellenére nem eléggé terjedett el, a' földnek legjobb részére örömet kiterjesztenék. *)

Nem lehetett váratlan előttünk, hogy az illyen érzéstől lelkesített Felekezethez az ellenségeskedések megszűnésének hírét keserű kedvetlenséggel vette; 's ezen kedvetlen érzését új háborúságok és Revolutiók bizonyos kiütésének hirdetésével igyekezett enyhíteni. Azon sem ütközünk meg, hogy midőn az ő naponként való vádolásaiknak és motskolódásaiknak árját minden Kormányzásokra, valamint az önnön magokéra kiöntik; akkor Austria mindenkor az első sorban áll. Ezen

*) Hogy azok, a' mik itt mondatnak, minden nagyítás nélkül úgy vannak, azt esztendő óta kijött számtalan Journálok tzelkelyeiből megbizonyíthatnók. A. B.

Udvarnak az egész — már elvégződött — háború alatt kimutatott tsendes helyhezvetése, ennek a' békesség fenntartására és a' törvényes Rendre függesztett politikája, az ő idegensége attól, hogy birtokait kiterjeszse, minden fenn álló szerződéseknek tiszteletben tartása, minden Státusoknak függetlensége, minden törvényes Constitutionának és fundamentomos szabadságoknak megtartása, — mind ezek egy olyan Factio szemei előtt, melly zűrzavart és felforgatást szomjúhozik, megbolsáthatatlan gonoszság. Szószóllóik ezen mi mai megjegyzéseinkben is eleget találnak, a' mi mérges magyarázatoknak tárgya lehet. Ezt a' játékot, mint Systemájok éltető principiumát nekik nem irigyeljük. Jövendő törekedéseik, valamint az elmúltak, tsak annak bizonyosságául fognak szolgálni, hogy az itt mondottak Igazságok.“

A' Drinápolyi Béke Tractatusnak kötésekor, a' Moldvai és Oláh Országi Fejedelemségek eránt szerzettetett Külön-Kötés.

mellyről a' nevezett Béke Tractatusnak V Tzikkelyében emlékezet tétetik:

A' mindenható Istennek nevében.

A' két Alkuszerző felséges Hatalmaságok, mindent a' mi az Ackermanni Egyességszerzésnek Külön-Aktájában a' Moldvai és Oláh Országi Hospodároknak választására nézve kiköttetett, megerősítvén, — megesmérük annak szükséges voltát, hogy ezen tartományok Igazgatásának erősebb és a' két Ország igazi Intereszszéjéhez jobban hozzá mérttalapot kell adni. E' végre megállítatik és végképpen meghatározatik, hogy a' Hospodárok Igazgatásának tartóssága többé ne hét esztendőkre, mint eddig, legyen szorittatva, hanem jövendő-

ben életek fogytáig légyenek ezen méltósággal felruházva, kivévén az önkéntes lemondásnak vagy vétségért való kitételésnek, a' nevezett Külön-Aktában előre ellátott, eseteit.

A' Hospodárok, tartományaiknak minden belső dolgait, respectivus Divánjoknak tanátsával élvén, szabadon fogják igazgatni; a' nélkül mindazáltal, hogy a' két Országoknak Tractatusok vagy Chátti-Sherifek *) által adott jussaikat valamiképpen megsértenék; és ezen belső igazgatásban semmi, jussaikkal ellenkező, Parantsolat által meg ne háboríttassanak.

A' fényes Porta ígéri és kötelezi magát, hogy lelki esmérte szerént vigyázni fog reá, hogy a' Moldva- és Oláh-Országnak adott Privilegiumok, a' vélek szomszédos Határ-Kommandánsok által semmiképpen meg ne sértessenek; és hogy semmi bele avatkozást azoknak részéről a' két Országok dolgaiba meg nem fog szenvedni, és a' Duna jobb partja lakosainak a' Moldvai vagy Oláh földre való befutkározásait megakadályoztatja. — Minden a' Duna bal partján közelebb fekvő szigetek úgy nézettessenek, mint a' két Országoknak alkotó részei, és a' Duna Vizének méjje (járója), kezdvén annak az Ottomán birodalomba való bėjövetelénél, a' Pruthtal való egybeszakadásáig, fogja a' két fejedelemségeknek határját formálni.

A' Moldvai és Oláh föld sérthetlenségének nagyobb bátorságára, kötelezi magát a' fényes Porta, hogy a' Duna bal partján semmi Erösséget nem tart,

*) Chatti-Sherif vagy Hatti-Sherif = szószerent szent Irás, jelenti a' Törököknél a' Szultán alá írása alatt költ Kabinéti Parantsolatot bizonyos dolognak vagy itéletnek sietséges végrehajtására. Ez ellen semmi kifogás vagy Appellata nintsen.

és semmi megtelepítést, Musulmán alattvalóinak részéről meg nem enged. Ehez képest változhatatlanul megállapittatik, hogy ezen az egész parton nagy és kis Oláhországban, mint szintén Moldvaországban is, soha egy Mahomedanusnak sem lehet házat tartani, és oda tsupán azok a Kereskedők botsáttassanak, Fermánnal, a kik a Konstantinápolyiak számára szükséges élelem-félet vagy más tárgyakat saját költségeken bevásárolni akarnak.

A' Duna bal partján fekvő Török városok, és azoknak környékei Oláhországnak vissza adattassanak, és véle egyesíttessenek, és az előtt eme parton állott várak és erősségek soha újra fel nem állíthatassanak. A' Muzulmánok, kik ezen városokban vagy a' Duna bal partjának más akármelley partján, darab földet birnak kötelesek azokat 18 hónapok alatt eladni a' honnyiaknak.

Minthogy a' két fejedelemségnek Igazgatószéke minden jussaival bír egy független belső Administratiónak, ennél fogva szabadon állíthat a' Duna folytában vagy másutt az országban, a' hol szükséges lejénd, Egésségi-Cordonokat és Quarantainokat a' nélkül, hogy az oda érkező idegeneknek, Muzulmánoknak vagy Keresztyéneknek, az Egésségre nézve kiszabott Rendeléseknek szoros megtartása alól ki lehetne magokat venni. Mind egyik fejedelemségbeli Igazgató-szék, részszerént a' Quarantaini szolgálatnak tellyesítésére, részszerént a' határoknak bátorságára és a' jó rendnek a' városokban és helységeken való feltartására, és a' törvények's rendelések tellyesíttetésének őrizésére tarthat bizonyos számú fegyveres Őrzsereget, a' mennyi ezen különböző szolgálatokra szorosan szükséges. Ezen katonaságnak számát és tartása módját a'

Hospodárok, egyetértvén respectivus Divánjaikkal, a' régibb példáknak alapjára elfogják rendelni.

A' fényes Porta tiszta szívéből óhajtván a' két fejedelemségeknek minden lehetséges boldogságot megszerezni, és megtudván azon visszaéléseket és Vexatiokat, mellyek a' külömbkülömbféle — Konstantinápoly számára, a' Dunai várakba való élelmül, és a' Fegyvertár szükségére kértt Adózásoknak alkalmával gyakoroltattak: jussáról ezen tekintetben, tellyesen és tökéletesen lemond. Ennek következésében Moldva és Oláhország örökre mentt légyen a' gabona-, és más élelemnemű-, juh- és fa-adástól, a' mivel régebben adózni tartozott. Hasonlóképpen, ne kívántassék ezen tartományoktól semmi esetben munkás a' vár-építésekhez, sem más robot-szolgálat akármimű légyen az. De azomban, hogy a' Tsászári Kintstár azon Veszteségekért, mellyeket ezen, jussairól való tellyes lemondás okozhatna, káramentt légyen: Moldva és Oláhország, — külön attól az esztendei Adótól, mellyet a' két Fejedelemség a' fényes Portának Charads, Idije, és Rekiabje nevek alatt (az 1802-iki Chatti-Sherifnek értelme szerént) fizetni tartozik, — esztendőnként néminemű visszapotlás képében bizonyos summa pénzt fog fizetni, mellynek mennyisége közös egyetértéssel később nem fog határozatni. Ennekfelette a' Hospodároknak minden változásakor, ezen Tisztviselőknek halála, önkéntes lemondása vagy törvényes ki tevése által, az a' Fejedelemség, a' mellyikben ez történik, köteles lészen a' fényes Portának a' tartománynak esztendei Adójával, úgy, a' mint az a' Chatti-Sherifekben meg vagyon határozva, egyenlő mennyiségű Summát fizetni. Ezeket a' Summákat kivéven soha semmi más Adó, bér-

pénz vagy ajándék sem az Országtól, sem a' Hospodároktól, semmi szín alatt ne kívántassék.

Az Adózásnak fentt említett eltöröltesésénél fogva, a' fejedelemségeknek lakosai tellyes kereskedési szabadsággal birjanak földjöknek minden terméseire, és kezeknek műveire nézve (a' mint ez, az A c k e r m a n n i Egyességszerzésnek Külön-Aktájában kikötött) minden legkissebb megszorítások nélkül, azokat kivévén, mellyeket a' Hospodárok egyetértvén respectivus Divánjaikkal, szükségeseknek látnának, az Ország élelmének bátorságára rendelni; szabadon mehetnek saját hajóikon, Igazgatószékjeknek Passusával a' Dunán és a' fényes Portának más Városai és Kikötőibe kereskedhetnek a' nélkül, hogy a' Charads-(Vám-) Szedőktől háborgattatnának, vagy valami Vexationak kitéve lennének.

Ezenkívül megegyezik benne a' Porta, tekintvén azon inségeket és nyomorúságokat, mellyeket Moldva- és Oláh-Országnak szenvedni kellett, és indittatván az emberiségnek egy egészen különös érzésétől, hogy ezen tartományoknak lakosait, hét esztendei időre, számolván attól a' naptól, a' mikor az Orosz Seregek a' fejedelemségekből egészen kifogtak takarodni, a' Kintstárnak tartozó esztendei Adónak fizetése alól felszabadítsa.

Végezetre kötelezi magát a' fényes Porta, kívánván a' két fejedelemségeknek jövődöbeli javát minden módon bátorságba helyheztetni, hogy megerősíti mind azokat az Igazgatási Rendszabásokat, mellyek e' két tartományoknak az Orosz Tsászári Udvar Seregi által lett elfoglalása óta, az Ország előkelőbb lakosainak nyilvánóságos kívánságára, bevitettettek és a' mellyek jövődöben a' két tartományok belső Igazgatása módjának alapúl szolgáljanak, de jól meg-

jegyezvén azomban, tsak annyiban, a' mennyiben az említett Rendszabások a' fényes Porta Souveraini jussait nem tsor-bítják.

Ehez képest mi Alólirottak, Ő Felségének a' minden Oroszok Tsászárnak és Padisáhjának Meghatalmazottjaival, Moldva- és Oláh-Országra nézve a' feljebbi Pontokat megállítottuk és elhatároztuk, mellyek a' Közöttünk és az Ottomán Meghatalmazottak között Drinápolyban kötött Béke Tractatus V-dik Tzikkelyének következesi. E' jelen lévő Külön-Akta, ennek következesében szerzetett, Petsétünkkel és Aláírásunkkal megerősített, és a' fényes Porta Meghatalmazottjainak kezébe áttat adattatott. Költ Drinápolyban Sept. 2-ikán (14-kén) 1829 (L. S.) Gróf Orloff Alexis.

(L. S.) Gróf Pahlen Fridrik.

Az Eredeti levél megerősítettik Gróf Diebits-Sabalkanskytól, a' második Tábori Sereg fő Vezérétől.

N a g y B r i t a n n i a .

London, Oct. 14-kén. A' Királynál Oct. 12-kén a' Vindsori Kastélyban nagy Udvarlás volt. Ezen alkalmatossággal Maclean Ur, az Ejszak-Amérikai új Követ Gróf Aberdeen által Ő Fgéhez bé vezetett. Brook-Taylor Úr, a' ki a' Burkus Kir. Udvarhoz Nagy Britanniai Követté vagyon kinevezve, Ő Fgénél bútsút veve. Az udvarlás végével titkos tanácsülés tartatott, mellyben a' Parlamentnek megnyittatása Dec. 10-kére elhalasztatott. Későbbén privát-audientziát adott a' Király a' Lord-Cancellariusnak, Hg Wellingtonnak, Gróf Bathurstnak, és Peel Úrnak.

Az új Frantzia Követ Hg Laval-Montmorency Oct. 11-kén estve Londonba megérkezett. — A' közelebhi (Oct. 10-kén kitelt) Fertály-esztendőről az Or-

szágos jövedelmek summája 545,000 f. sterlingel haladja a' megfelelő tavalyi fertály-esztendőről valót; kivéven az Acciseból való jövedelmet, melly az idén 500,000 f. sterlingel kevesebb; úgy hogy e' szerént a' valóságos szaporaság tsak 245,000 f. st.re mégyen. Egyébaránt az egyes pontoknak mutatótáblája még nintsen közönségessé tétetve.

Oct. 6-kán Vindsor körül 5 tellyes órákig esett a' hó.

Frantzia Ország.

Páris Oct. 16-kán. Status Tanátsos Gróf Berthier Oct. 15-kén költ Kir. Rendelés által Fő Erdő-Mesterré kineveztetett. — Clarence Hertzeg és Hertzegné, a' kik darab idő óta Dieppeben mulattak, Oct. 10-kén hajóra ülven Brightonba haza tértek. — Oct. 8-kán déli Frantzia Országnak sok helyein hó esett.

Toulonban Sept. 28-kán próbát tettek az úgy nevezett mu'sikai beszédnek (melly szép, és a' Hajókázókra nézve hasznos felfedezés Sudre Úrnak találmánya) tereje és hathatósága felett. A' Tengeri Főtiszt e' végre Biztosokat nevezett ki, kik egymástól 1200 lábnyi távolságra álló hajókra felmentek. Minekutánna Sudre Úr az első Biztostól feladott szavakat, négy minutum alatt, a' másik hajón lévő társának trombita szóval értésére adta: előjöve ez a' hajóról, és az első Biztost meggyőzte felele, hogy ő a' szavakat helyesen megértette. A' dologban újra próbák fognak tétetni. (Tudnivaló, hogy ezen igazán harsogó beszédben, egyes hangok bizonyos betűket jelentenek.)

Pápa Birtoka.

Azon különös Biztosság, mellyet a' Szent Atya, 26, Carbonarismussal vá-

dolt személyeknek megítélésére kirendelt, Sept. 21-kén a' Római Kormányozónak Monsignora Capelletti Ő Eminentziájának Elölülése alatt öszvegyülvén, minekutánna a' pert gondosan megvizsgálta és mind a' vádló, mind a' vádoltatott Feleket figyelmetesen kihallgatta: egyet közzülök, Picilli Jó'sefet az 1828-ban Rómában felállított Carbonari-Logenak Nagy-Mesterét, halálra ítelt, tizen négyet 5, 10, 15, és 20 esztendei vár-fogságra büntetett, tízet megfenyítve eleresztett, és egyet végre ezzel a' Clausulával: Ex hactenus deductis szabadon bocsátott. — A' Picillire kimondott halálos ítéletet Ő Szentsége, kegyelemből örökös rabságra megváltoztatta.

A' Nápolyi Király, Királyné és Mária Krisztina Kir. Hertzeg kis Aszszony Oct. 3 kán délelőtti 11 órakor a' Quirinali Palotába felmentek Ő Szentségének látogatására. A' Szent Atya, atyai szeretettel fogadta felséges Vendégeit. Az együtt beszélgetés mintegy 3 fertály oráig tartott. Ekkor minekutánna két Udvari Dáma és a' többi kísérők lábtsókolásra bocsátattak, elváltak Ő Fgek a' Király, Királyné és a' Hertzeg Aszszony Ő Szentségétől kegyes tiszteleteknek bizonyítása közben. — Oct. 4-dikén (Ferentz napján) Ő Fgének a' Királynak neve napján, nagy gála volt a' Lukkai Hertzegi Palotában, a' hol Ő Felsége szálvá vagyon. Oct. 5-kén 11 órakor visszonozta Ő Szentsége a' látogatást fő Vendégeinek. Ő Szentségét a' Palota ajtajánál az egész Kir. Udvar, és belől rajta maga a' Király és Királyné fogadták. Másfél órai ott mulatás után, minekutánna Ő Fgeknek kérésére elsőben az Udvari Nemesség, azután egy másik szobában a' több kísérők és tselédek lábtsókra bocsátattak, visszatért Ő Szentsége a' Quirinálba.

O Kir. Mga a' Lukkai Hertzeg Spanyol Infans Oct. 4-kén estve Rómába megérkezett. — Salernói Kir. Hertzeg, és Hertzegné 5-ikén reggel Bétsbe elútaztak.

P o r t u g a l l i a.

Lisbona, Sept. 19-kén. A' Hadi Minister Gróf St. Laurencio kihirdette, hogy Dom Miguel tekintetbe vévén a' Terceiránál elesett vagy fogságra jutott Tiszteknek és katonáknak hivségét, Parantsolatban kiadta, hogy azoknak familiájára gond légyen és Pensio vagy (a' fogságba esttekre nézve) további fizetés adattassék.

S p a n y o l O r s z á g.

Madrid Oct. 5-kén. Spanyol Ország megesmérte Dom Miguel törvényes fejedelemnek. Gróf Figueroa, Portugalliai Követ Mádridban benyújtotta Meghatalmazó levelét a' Királynak; és a' Spanyol Követ Lisbonában hasonlóan általadta Hatalom-levelét.

Infans D. Sebastião a' Beirai Hertzegnének fija eljegyzette Károli- na Hertzeg kis Aszszonyt a' megboldogult Sardiniai Királynak Victor Emmanuelnek leányát. Ő Fge a' Király ezen házasságra egyezését adta.

O r o s z O r s z á g.

Sz. Pétervára Oct. 8-kán. Ő Fge a' Tsászárné, a' ki a' napokban kissé rosszszúl volt, ismét tellyes jó egészségben vagyon. — Tegnap Oct. 7-ikén a' Drinápolyi békeségnek öröme a' Márs mezején nagy katonai Parádé és tábori Te Deum tartatott; estve a' város ki

volt világositva. — Gróf Diebits *) és Gróf Paskevits, mindketten Feld-Marsali méltóságra emeltettek. Vice Cancellarius Gróf Nesselrode, Új-Orosz Országai Kormányozó Gróf Voronzoff, és Finantz Minister Generális Cancrim Birodalmi Grófokká ki-neveztettek. Gróf Pahlen, Gróf Orloff, Ribeaupierre, és Fonton Urak keresztet nyertek, a' három első az Orosz Nevsky Sándor Rendjét, az utolsó a' Sz. Vladimir Rendjének nagy keresztjét.

Az utóbbi, a' f. E. Aug. 22-kén parantsolt Rekruta-szedést, (L. M. 23 Szám), melly szerént minden 500 embernek 3 rekrutát kelle vala előállítani, Ő Fge leszállította 3-madára, úgy t. i. hogy 500 közzül tsak 1 rekruta vétet- tessék.

Generális Rennenkamf, Eriváni Gróf Paskevitsnek Adjutánsa — ugyan az, a' ki a' Persiával kötött békeségkor

*) A' Breslauer Újságban ezeket olvassuk: „Gróf Diebitsch-Sabal- kany Orosz Generális Siléziában született Trebnitzhez közel. A' Nagy Leipe-i Matrikulában ezek vannak felőle bé- írva: „1785 ben Május 13-dikán estveli 10-edfél órakor született, és Jun. 9- di- kén az itteni Evangélicusok Templomá- ban megkereszteltetett: Infans nobilis Ne- mes Diebitsch és Narten Károly János Fridrik Antal. Az Attya volt: Ns Diebitsch és Narten János Ehren- reich-Fridrik, Gyalog Kapitány és Ő Fel- ségének a' Királynak Adjutánsa Felső és Alsó Leipe-nek Örökös-Földes és Tör- venyes Ura. Az Anyja volt: Mária An- tonia született Ns Erkert. Ezután elő- számláltatnak 18 Keresztatyák és Anyák, a' kik között van a' Braunschweigi Her- tzeg is Fridrik, 's a' t.

a' határszéleknek megállítására és ki-
jegyzésére az Orosz Udvar részéről ki-
küldve vala. — A' Tsászártól megbízat-
tatott, hogy a' Drinápolyi békeségnek
értelme szerént a' Határszéleknek Orosz
és Török Országok között való megállí-
tását Asiában, hasonlóan végezné.

Gróf Matusce vits Londonból (a'
hová különös követséggel, melly gyanít-
hatóképpen a' Keleti dolgokat érdekelte,
küldtetett) a' napokba Sz. Pétervárá-
ba vissza várattatik.

Báró Humboldt Sándor Úrtól,
a' ki a' mint tudva van az Ural hegyei-
re két Berlini Professoroknak társasá-
gában a' tavasszal elúta, darab idő
ólta semmit sem tudnak vala Sz. Péter-
várában. A' tudósító leveleknek ezen ki-
maradását, okozta az a' nagy távolság,
mellyben a' tudós utazók az Orosz Fő
várostól vannak, kik t. i. végezvén az
Urali útat, a' Chinai határok felé to-
vább mentek, és Aug. 13-ika ólta fel-
ső Irdisben, a' Khinai Songarei ha-
tárában mulatnak. Meglátogatták Aug.
17-kén az Útazókat Batyban, egy határ-
szeli városban, a' Chinai Tisztviselőt. A'
Khinai határ őrző katonák rongyos és
durva Mongolok voltak, a' kiknek vise-
lete az egészen selyembe öltözött Khinai
Tisztnek udvarisága mellett különösen
sembetűnt. Ez a' fiatal ember egyenesen
Pekinből jött és midőn hallotta, hogy
Humboldt Úrnak a' testvérje (a' Bur-
kus Minister) könyvet adott ki a' Chinai
nyelvről, megajándékozta Humboldt
Úrat 5 vastag darabokból álló Históriai
foglatatú Khinai könyvel. — Útjában
Humboldt Úr Semipalatinskban,
egy Útazóról hallott a' ki néhány esz-
tendővel ez előtt Indiából jött Kash-

miron keresztül Jerkantba, de on-
nét kiűzetetett, (ki lett légyen ez az úta-
zó? nem tudatik, hozzá vetésből gon-
dolják, hogy Moorcroft amaz érde-
mes Anglus útazó lehetett, a' ki a' Hi-
melaya bértzeire felment). Ennek ír-
sai egy Taskenti Kalmár kezében van-
nak; a' ki ekkor nem volt otthon, de
mindent elfognak követni a' Papírosok-
nak előszerzésére. —

Odessa Oct-10-kén. A' Pestis egé-
szen megszűnt, és egyedül Moldavanka
Külső városa, az is nem annyira szük-
ségből mint előre vigyázásból, tartatik
elrekesztve. A' Kikötő városunk alatt
kezd elevenedni, a' közelebbi 4 nap alatt
50 Hajó szállott bé, mellyek között 22
Konstántzinápolyból, 28 az elfoglalt Ki-
kötőkből jövének. Miolta a' kihirdetett
Béke Tractatusnak foglatatjából tudva
van (Oct. 3-ka ólta), hogy a' gabona ki-
vitel ismét szabad, 11 Gabonával terhelt
hajók mentek el tőlünk.

S v é d O r s z á g.

Stokholm Oct. 9-kén. A' mult va-
sárnap kiment a' Király Drottingholm-
ba és ott ebédelt a' Koronahertzeznél.
Délután midőn a' fő városba vissza fe-
lé útan volna, hirtelen rosszúl lett, és
a' hideg ki lelte. Azolta szüntelen ágyban
fekszik Ö Fge, változó-hideglelésben és
a' Hivatalos Újságban Bulletinnek adattat-
nak ki a' Közönségnek megnyugtatóra.
Az Ország rendei (kik mind ez ideig
együtt vannak) Követséget küldöttek, a'
Király hogyan létének tudakozására. Az
utolsó (máról, estvéli 7 órai) Bulletin
szerént Ö Felsege jobban érzi magát, és
hidegje alább hágy.